

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 264 z 1.11.2003.

małżonki mającej miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim, w którym nie podlegają one opodatkowaniu, chociaż byłby on do tego uprawniony, gdyby jego była małżonka miała miejsce zamieszkania w Niemczech.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 12 lipca 2005 r.

w sprawie C-403/03 Egon Schempp przeciwko Finanzamt München V (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof)

(Obywatelstwo Unii — Artykuły 12 WE i 18 WE — Podatek dochodowy — Możliwość odliczenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu alimentów płaconych przez podatnika mającego miejsce zamieszkania w Niemczech na rzecz byłej małżonki mającej miejsce zamieszkania w Austrii — Zaświadczenie o opodatkowaniu alimentów w tym Państwie Członkowskim)

(2005/C 217/22)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-403/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 22 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 września 2003 r., w postępowaniu: **Egon Schempp** przeciwko **Finanzamt München V**, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans i A. Rosas, prezesi izb, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric, J. Klučka, U. Löhmus, E. Levits i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 12 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 12 akapit pierwszy WE oraz art. 18 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby podatnik mający miejsce zamieszkania w Niemczech nie mógł na podstawie przepisów tego rodzaju jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym odliczyć od dochodu podlegającego opodatkowaniu w tym Państwie Członkowskim alimentów płaconych na rzecz byłej

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-433/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Rokowania, zawarcie, ratyfikacja i wprowadzenie w życie umów dwustronnych przez Państwo Członkowskie — Transport rzeczy lub osób żeglugą śródlądową — Kompetencje zewnętrzne Wspólnoty — Artykuł 10 WE — Rozporządzenia (EWG) nr 3921/91 i (WE) nr 1356/96)

(2005/C 217/23)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-433/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 10 października 2003, **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: C. Schmidt oraz W. Wils i A. Manville) przeciwko **Republice Federalnej Niemiec** (pełnomocnik: W.-D. Plessing, adwokat: G. Schohe), Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), C. Gulmann, J. Makarczyk i P. Kūris, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Ratyfikując i wprowadzając w życie:

— umowę międzynarodową pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a rządem Rumunii o żegludze śródlądowej, podpisaną w Bonn dnia 22 października 1991 r.,

- umowę międzynarodową pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a rządem Rzeczypospolitej Polski o żegludze śródlądowej, podpisaną w Warszawie dnia 8 listopada 1991 r.,
- umowę międzynarodową pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a rządem Ukrainy o żegludze śródlądowej, podpisaną w Bonn dnia 14 lipca 1992 r.

bez współpracy lub uzgodnienia z Komisją Wspólnot Europejskich, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 10 WE.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Federalna Niemiec ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-434/03 (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): P. Charles, T. S. Charles-Tijmens przeciwko Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Odliczenie podatku naliczonego — nieruchomość używana częściowo w ramach przedsiębiorstwa, a częściowo do celów prywatnych)

(2005/C 217/24)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-434/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) postanowieniem z dnia 10 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 13 października 2003 r., w postępowaniu P. Charles, T. S. Charles-Tijmens przeciwko Staatssecretaris van Financiën, Trybunał (wielka izba) w składzie: M. V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts i A. Borg Barthet, prezesi izb, S. von Bahr (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, J. Makarczyk, P. Kūris, E. Juhász i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuły 6 ust. 2 oraz 17 ust. 2 i 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r. powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one ustawodawstwu krajowemu, takiemu jak w sprawie przed sądem krajowym, przyjętemu przed wejściem w życie tej dyrektywy, które nie pozwala podatnikowi na zaliczenie do aktywów jego przedsiębiorstwa całego dobra inwestycyjnego używanego w części do celów przedsiębiorstwa, a w części do celów innych niż związane z jego działalnością, oraz w takim przypadku na pełne i natychmiastowe odliczenie podatku VAT naliczonego przy nabyciu tego dobra.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-435/03 British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV przeciwko Belgische Staat (¹) (wniosek hof van beroep te Antwerpen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 i art. 27 ust. 5 — Podatek obrotowy — Zakres stosowania — Zdarzenie podatkowe i podstawa opodatkowania — Świadczona odpłatnie dostawa towarów — Kradzież towarów na terenie składu podatkowego)

(2005/C 217/25)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-435/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez hof van beroep te Antwerpen (Belgia), postanowieniem z dnia 7 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 października 2003 r., w postępowaniu: British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV przeciwko Belgische Staat, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (sprawozdawca) i J. Malenovský, sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: